

Revista Română de **PROTECȚIA DATELOR**

Revistă realizată de RENTROP & STRATON, nr. 15, aprilie 2019

DIN SUMAR

- ✓ Stimați angajatori, fugiți de consimțământul angajaților privind prelucrarea datelor cu caracter personal!
- ✓ Clauze contractuale relevante ale actelor adiționale primite spre semnare de la clienți sau furnizori
- ✓ Amendă GDPR pentru nerespectarea obligației de informare: Autoritatea pentru protecția datelor din Polonia amendează un broker de date cu 220.000 euro
- ✓ Stabilirea specificațiilor în ceea ce privește utilizarea amprentelor digitale și a imaginii faciale
- ✓ Speța lunii: Evaluarea privind riscul pentru drepturile și libertățile persoanelor

Revista Română de Protecția Datelor

Coordonator colectiv autori:

av. dr. Andrei Săvescu,
Managing Partner SĂVESCU &
ASOCIAȚII, președinte al SOCIETĂȚII de
ȘTIINTE JURIDICE

Redactor-șef:

av. Andreea Coman, Managing Associate
SĂVESCU & ASOCIAȚII

Autori: Vlad Bercu, Research Assistant;
Elena Albu, consilier juridic; av. Alexandra
Jivan, av. Karina Reizner, av. Marta Popa,
av. Andreea Botez, av. Răzvan Popescu

Manager proiect: Georgiana Istudor

Director Creație-Producție:

Cristina Straton

Tehnoredactare: Mirela Vasilescu

Corectură: Elvira Panaitescu

Fotografii: Adobestock

Redacția: Bdul Națiunile Unite

nr. 4, sector 5, București;

Telefon: 021.317.25.87,

E-mail: info@rs.ro; Internet: www.rs.ro

Correspondență:

Ghișeul ext. 3 – O.P. 39, sector 3, București

Publicație editată de:

RENTROP & STRATON

Senior Editor: George Straton

Director General: Octavian Breban

© 2019 – RENTROP & STRATON

ISSN 2601 - 4289

ISSN-L 2601 - 4289

Toate drepturile rezervate. Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă, arhivată sau transmisă sub nicio formă și prin niciun fel de mijloace, mecanice sau electronice, fotocopiere, înregistrare audio sau video, fără permisiunea în scris din partea editorului. Autorii sau editorii nu sunt responsabili pentru nicio pierdere provocată vreunei persoane fizice sau juridice care acționează sau se abține de la acțiuni ca urmare a citirii materialelor publicate în această lucrare.

În această ediție:

- ✘ Editorial – Păstrarea pentru totdeauna a datelor cu caracter personal 2
- ✘ Stimați angajatori, fugiți de consimțământul angajaților privind prelucrarea datelor cu caracter personal! 3
- ✘ Clauze contractuale relevante ale actelor adiționale primite spre semnare de la clienți sau furnizori 11
- ✘ Recomandarea (UE) 2019/534 privind Securitatea cibernetică a rețelelor 5G 15
- ✘ Amendă GDPR pentru nerespectarea obligației de informare: Autoritatea pentru protecția datelor din Polonia amendează un broker de date cu 220.000 euro 17
- ✘ Cum se aplică GDPR în cazul unei companii din China cu activitate pe teritoriul Uniunii Europene 19
- ✘ Perspectivele GDPR-ului în Republica Moldova 22
- ✘ Speța lunii: **Evaluarea privind riscul pentru drepturile și libertățile persoanelor** ... 23
- ✘ Stabilirea specificațiilor în ceea ce privește utilizarea amprentelor digitale și a imaginii faciale 24

Clauze contractuale relevante ale actelor adiționale primite spre semnare de la clienți sau furnizori

av. Alexandra
Jivan
Partner JIVAN
LAWYERS

O perioadă relativ lungă de timp, s-a considerat în practică (și din păcate, continuă să se considere de către unele persoane) că societățile comerciale care au clienți și furnizori doar persoane juridice, nu sunt supuse restricțiilor Regulamentului European nr. 679/2016 (denumit în continuare, pe scurt, GDPR). O atare concluzie este una absolut eronată chiar și dacă respectiva societate nu ar avea angajați, ținând cont de faptul că, printre altele, derularea activității sale va implica întotdeauna persoane fizice.

Astfel, o societate comercială poate încheia în mod practic contracte doar prin intermediul administratorului, asociatului, angajatului sau a unui împuternicit persoană fizică, ale cărui nume și semnătură (cel puțin, dacă nu și adresă și cod numeric personal) vor fi indicate în respectivul contract.

Mai mult, în unele convenții sunt specificate și numele, numărul de telefon și adresa de e-mail aparținând unei terțe persoane desemnate de societate ca persoană de contact, în raport cu un anumit cocontractant. În mod analog, și clientul persoană juridică va fi reprezentat de o persoană fizică și va putea indica o persoană de contact.

De asemenea, este importat să nu uităm nici de partenerii contractuali cu rol de furnizori de produse și/sau servicii (spre exemplu, firmele care se ocupă de protecția și securitatea la incendiu, de sănătatea și securitatea în muncă, dar și cele de contabilitate, IT sau servicii juridice externalizate), care sunt și ei reprezentați de persoane fizice și își desemnează adesea o persoană de contact responsabilă pentru fiecare cocontractant.

Lăsând însă la o parte cele de mai sus, contractele semnate de părți vizează adesea prelucrarea datelor cu caracter personal ale unor persoane vizate terțe. Spre exemplu, firma care prestează servicii de training pentru o societate beneficiară, nu va prelucra în baza contractului doar datele personale ale reprezentanților și persoanelor de contact indicate de beneficiarul serviciilor, ci și anumite date cu caracter personal ale angajaților care participă efectiv la traininguri (de regulă aceste date sunt numele, adresa de e-mail și poziția deținută). La fel, putem aminti firmele de contabilitate care prelucrează și date cu caracter personal ale angajaților beneficiarului la întocmirea declarațiilor fiscale, realizării auditului financiar etc. Exemplele sunt nenumărate dacă ne gândim la natura variată a serviciilor contractate de societăți în activitatea derulată.

În contextul de mai sus, este evident faptul că date cu caracter personal sunt prelucrate în relația dintre societăți și clienții, respectiv furnizorii lor, și deci reglementările legale în materie trebuie implementate și respectate.

Având în vedere că, în practică, cele mai multe dintre contractele încheiate între societăți înainte de 25 mai 2018 nu reglementau chestiunile referitoare la protecția datelor cu caracter personal sau, dacă se avea în vedere acest aspect, clauzele nu erau suficient de cuprinzătoare și cel mai adesea se limitau la obligația de confidențialitate, odată cu apariția GDPR au început să fie întocmite acte adiționale la contractele existente, care au în vedere problema datelor cu caracter personal.

În acest context, chiar și dacă o societate nu a transmis propriul act adițional, a primit cel mai probabil de la unii dintre partenerii contractuali acte adiționale spre semnare. Atenție însă! Rolul acestui demers nu e doar de a îndeplini o formalitate legală, ci și de a fi alocată răspunderea corespunzătoare fiecăreia din părți, de a indica informații clare cu privire la modul de prelucrare a datelor cu caracter personal, de a se obține consimțământul persoanei vizate în unele cazuri, dar și de a asigura faptul că un cocontractant a confirmat în mod expres faptul că respectă normele GDPR și cele ale legislației conexe.

Indiferent însă de care dintre părți a transmis spre semnare documentul, există anumite elemente principale care ar trebui avute în vedere și care trebuie particularizate în funcție de prevederile fiecărui contract la care respectivul înscris se constituie act adițional. Astfel, considerăm a fi cu precădere relevante aspectele punctate mai jos, cu mențiunea că acestea au un caracter general, fără a exista pretenția că sunt aplicabile oricărei relații comerciale, fiind deci necesară o analiză a fiecărei situații în parte:

1. Calitatea părților indicată în actul constitutiv

Privind lucrurile în mod simplificat, GDPR stabilește trei calități principale posibile în cazul prelucrărilor directe de date cu caracter personal, respectiv: cea de operator de date, de operator asociat sau de persoană împuternicită a operatorului.

În funcție de clauzele contractului principal ce prevede drepturile și obligațiile părților semnatare, se va stabili care este calitatea deținută de fiecare dintre acestea. În acest scop, considerăm că Avizul nr. 1 emis în anul 2010 de Grupul de lucru pentru protecția datelor instituit în temeiul Articolului 29 poate fi un instrument util de lucru, deși e departe de a fi îndestulător pentru indicarea unei calificări în orice situație, practica dovedind că varietatea situațiilor contractuale nu e acoperită de explicațiile și exemplele orientative oferite în avizul antemenționat.

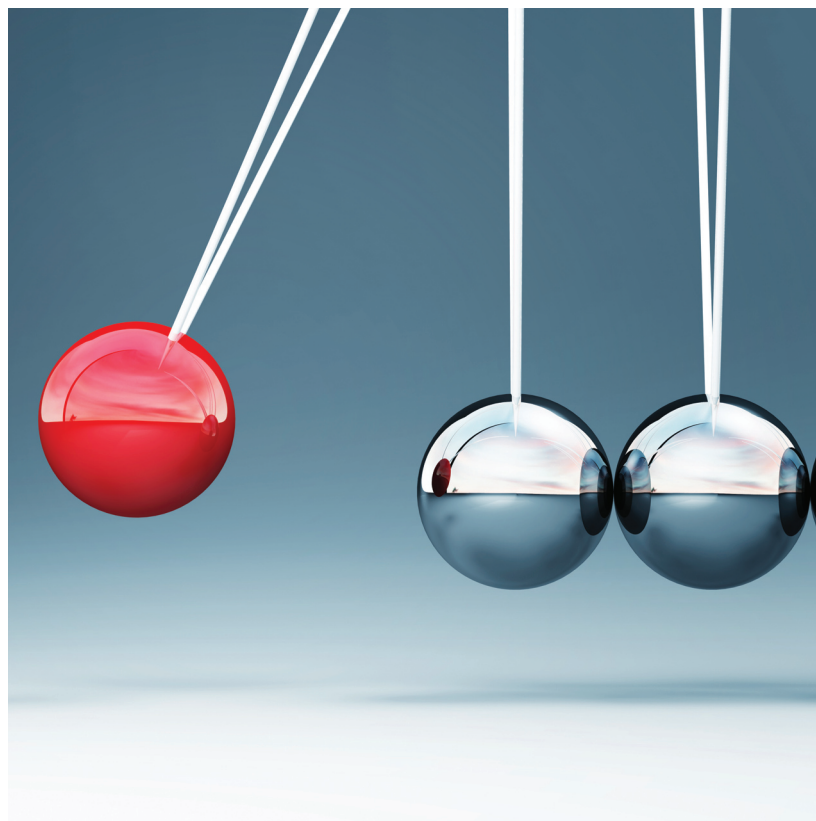
Stabilirea calității părților este poate cel mai important element care trebuie urmărit, având în vedere faptul că și răspunderea asumată se va raporta la calitatea avută și la demersurile efectuate.

Astfel, răspunderea unei persoane împuternicite va fi cu siguranță mult limitată față de cea a operatorului de date.

Trebuie însă să menționăm că autoritatea competentă poate decide reîncadrarea calității părților indiferent de cele agreeate contractual de acestea, dacă va considera că încadrarea făcută inițial nu este corectă în raport cu realitatea de fapt.

2. Obligațiile fiecăreia dintre părți cu privire la prelucrare

Având în vedere că GDPR prevede obligativitatea indicării clare a atribuțiilor fiecăreia dintre operatorii asociați, societățile în cauză vor trebui să verifice dacă cele indicate în actul adițional primit derivă firesc din cele agreeate în contractul de bază sau, dimpotrivă, se creează obligații suplimentare în sarcina uneia din părțile pe care aceasta nu le-ar fi asumat în mod normal.

În plus, există situații în care persoanelor împuternicite le sunt atribuite obligații adiționale față de cele indicate de GDPR, cum sunt cea de notificare directă a autorității în cazul unui incident de protecția datelor.

Astfel, dacă persoana împuternicită nu ar notifica autoritatea de supraveghere competentă în cazul unui incident apărut, deși ar fi trebuit să efectueze acest demers, se va pune problema răspunderii sale contractuale în raport cu operatorul de date, dar și cu persoanele vizate dacă va fi cazul.

Tot cu privire la situațiile în care vorbim despre persoanele împuternicite sau operatorii asociați, trebuie ținut cont și de faptul că uneori sunt impuse de către partenerul lor contractual, anumite măsuri minime de securitatea datelor, ori obligații de raportare periodică, precum și de a fi supuși auditurilor.

Prin urmare, astfel de clauze trebuie revizuite și asumate în mod conștient dacă se dorește acest lucru.

3. Chestiuni legate de prelucrarea în sine a datelor

Dintre clauzele care trebuie expres prevăzute în actele adiționale, le amintim pe cele care privesc modul de prelucrare a datelor cu caracter personal. Ne referim în special la indicarea datelor prelucrate, a persoanelor vizate, a destinatarilor, a duratei de stocare, a temeiului prelucrării ș.a.m.d.

4. Condiționarea alegerii subcontractanților

Dacă actul adițional prevede obligația de alegere a subcontractanților doar dintre cei care respectă cerințele de protecția datelor, acest aspect trebuie avut în vedere la momentul analizării documentului și luate măsuri în consecință.

5. Confidențialitatea

În măsura în care obligația de asigurare a confidențialității datelor cu caracter per-

sonal prelucrate de către toți angajații, colaboratorii și subcontractanții aleși de părți, nu a fost prevăzută în contractul de bază, indicarea acesteia în actul adițional reprezintă o măsură extrem de utilă.

Astfel, condițiile privitoare la obligația de păstrare a confidențialității trebuie să fie clare și să indice inclusiv perioada pentru care această obligație este asumată.

6. Asumarea expresă a respectării dispozițiilor GDPR

De regulă, la finalul actelor adiționale este inclusă o clauză generală prin care părțile declară expres că respectă normele GDPR și cele ale legislației conexe regulamentului.

Deși s-ar putea interpreta că o atare prevedere ar fi suficientă în relația dintre părți, după cum am arătat în cele de mai sus, necesitatea prevederilor anumitor chestiuni ce țin de prelucrarea datelor cu caracter personal și a detalierii altor aspecte este una ridicată în contextul în care normele legale sunt relativ generale și nu prevăd condițiile clar aplicabile în fiecare situație faptică posibilă.

7. Alte aspecte

Adesea în practică s-a observat că actele adiționale transmise în considerarea dispozițiilor GDPR, pot viza și alte chestiuni decât cele care derivă strict din contractul principal. Astfel, dintre clauzele care se regăsesc adesea în convențiile dintre societăți, se numără și cea prin care e solicitat consimțământul semnatarului în vederea prelucrării datelor sale în alt scop decât executarea contractului, cum e cel de marketing.

Ca o concluzie finală, orice societate care primește de la un partener contractual un act adițional întocmit în considerarea GDPR, ar trebui să îl analizeze cu mare atenție în special din perspectiva celor punctate mai sus și să nu îl trateze ca pe o simplă formalitate (indiferent dacă așa îi este prezentat a fi la momentul semnării), consecințele încheierii unui atare document fiind unele cât se poate de reale și potențial grave.